

ved de engæste Politiretter, og hvorved Politidommeren er kommen til af Befolkningen at betragtes som en Ven, som en Veileder, til hvem den jævne Mand tyer i mangfoldige forekommende Tilfælde, og som nyder en høi Grad af offentlig Tillid; jeg vil nævne som et Exempel, at disse Politidommere modtage bethedelige Summer i velbedige Gaver til Trængende, til Personer, som uden egen Brøde ere komne i Nød, navnlig ogsaa til Delinqventer, som endnu egue sig til Forbedring og Bevaring for Samfundet. Denne tildeels patriarkalske Charakter ønskede jeg, som sagt, at den nye Domstol maatte kunne faae; om det vil være muligt, naar den efter Lovudkastets Idee sammenknytted med Criminal- og Politivetten, er jeg ikke istand til at afgjøre.

Jeg er overbevist om, at det vil være muligt naar den Tanke engang gjennemføres, som er udtalt i det af den ærede Rigsdagsmand for Præsts Amts 6te Valgfreds (H. Hage) indbragte Lovforslag, saa at der bliver etableret 6 faste Underdommere omkring i Byen; thi saa ville de Farer fjernes, som nu synes mig at true mit Ideal af en Politivet. Henvisningen til disse 6 Underdommere bringer mig til at opfaae Tvivl om, hvorvidt det vil være muligt for det 8de Kammer, som Lovudkastet etablerer, at tilendebringe den uendelige Mængde af Sager, som hidtil ere afgjorte ved Politidirectorens Protokol, og som Lovforslaget nu henviser til dette Kammer. Det har ikke været mig muligt at faae nøiagtige statistiske Oplysninger om, hvor stort Antallet af disse Sager er, men jeg troer ikke at tage fejl, naar jeg siger, at de gaae i Tusender; der er i det Mindste — jeg maa gætte mig noget frem — 2 à 3,000 om Aaret, og det vil dog vistnok være et for stort Antal Sager at henviser til en enkelt Dommer, saaledes som det er foreslaaet i Lovforslaget. Jeg troer nu rigtigt nok, at ligesom der er enkelte Sager, som uden Skade kunde fremdeles overlades til Administrationen — jeg sigter navnlig her til endeel af de Mulktter og Straffe, som tilkjendes offentlige Fruentimmer — saaledes er der paa den anden Side en omfattende Kategori af Sager, som jeg skulde ønske at see henlagt til

denne Ret: det er de mindre Forbrydelser af Tyveri, Hæleri osv., hvori Børn gjøre sig skyldige. Det er en meget stor Ulempe ved det nuværende System, at naar et 10—12 Aars Barn straffes for Tyveri, saa klæber denne Straf ved det hele dets Liv igjennem. Det vilde være ønskeligt, om man kunde komme bort fra at domfælde et Barn, hos hvem dog Alle anerkjende, at der ikke er den samme Straf skyld som hos en Voksen, og henlægge Afgjørelsen af saadanne Forbrydelser, begaaede af Børn, til en Ret, som uden lang Tids spilbe og ved Decreter, der ikke hestede paa hele BARNETS Liv, tilbødte det den Straf af Niis, som nu en heel Domstol maa dictere. — Et særdeles vigtigt Punkt i Reglerne for det nye Kammer, som foreslaaes oprettet, er den Bestemmelse, at Dommeren kan, naar han skjøner, at der ikke kan blive Spørgsmaal om Anvendelse af høiere Straf end Bøder paa 20 Rd., eller Fængsel paa Band og Brød i 4 Dage, eller simpelt Fængsel i 14 Dage, selv alene paa kjende Sagen, som i saa Fald ikke uden særlig Bevilling kan appelleres enten af det Offentlige eller af den Domfældte. Det strider noget imod den nedarbejdede danske Retsfølelse, at Nogen skulde kunne endelig dømmes af en Domstol, der kun bestaaer af een Mand, og jeg er derfor fattet paa, at der fra den juridiske Side vil blive gjort Indsigelse imod dette Punkt. Det vil endvidere paa den anden Side stille sig for den almindelige Bevidsthed som betænkeligt, at der skulde være Magt og Myndighed hos en enkelt Dommer til at idømme Straffe af 4 Dages Fængsel paa Band og Brød eller 14 Dages simpelt Fængsel uden Appel, og derfor er det ikke umuligt, at der ogsaa fra den ikke-juridiske Side vil blive gjort forskjellige Indsigelser derimod. Efter min Opfattelse maa jeg imidlertid tilstaae, at dette ikke har noget saa betænkeligt, og jeg kan maastee i den Henseende anvende, hvad der blev sagt forleden Dag af et æret Medlem, at vi ere vantede til her i Landet at spille mange Mennefters Kræfter og at anvende Mange, hvor Een godt kunde være afgjørende. Denne Sætning indeholder nu vel ikke nogen tilstrækkelig Retfærdiggjørelse af, at en saadan Dom er inappellabel. Men skulde